

[Lone Dybkjær]

hen mod det sted, hvor en ulykke har fundet sted, og hvor vi må konstatere, at informationen var meget dårlig. Vi må føle med det sovjetiske folk, og det gør vi, men vi må også konstatere, at den information, vi har fået fra Sovjet, er yderst uacceptabel, og i de påtaler, i det arbejde, miljøministeren skal gøre inden for de internationale aftaler, må dette aspekt også inddrages.

Men det er meget vigtigt, at der nu laves langt bedre »lysregulering«, langt bedre internationale aftaler, end der tidligere har været på dette felt, for det viser sig, at selv ulykker meget langt væk, har følger her. Jeg tror, ingen af os, der står herinde, trods alt havde drømt om, at en ulykke så langt væk ville betyde, at vi i Radioavisen i morges skulle have at vide, at køerne ikke kan komme ud på marken, og at grønsagerne skal skylles. Nu er vi selvfølgelig en del, der skylder grønsager i forvejen, men at det ligefrem skulle i Radioavisen! Så jeg mener, denne ulykke har vist, at man må gå meget stærkt ind i de internationale aftaler.

Når det så drejer sig om det andet, om at »vejene skal lukkes«, må vi sige, at det passer på Barsebäck. Barsebäck skal lukkes!

Her har vi en situation, hvor vejen er så farlig, at vi ikke kan acceptere, at der er nogen, der færdes på den. Barsebäck er fejlplaceret, det er der ingen der er i tvivl om. Der er ingen, der ville drømme om at bygge Barsebäck, hvor Barsebäck ligger i dag, men derfra og så til at fjerne det er der åbenbart et skridt.

Vi vil meget stærkt opfordre ministeren til at rette en henvendelse til den svenske regering og lægge så stort et pres på den svenske regering som overhovedet muligt, for at Barsebäck bliver lukket, og det skyldes naturligvis, at det ligger tæt på København, som er hovedstad. En meget stor del af den danske befolkning, og hvad der foregår her i landet, vil være lammet, hvis hovedstaden sættes ud af funktion.

Dertil kommer, at det er fuldstændig urealistisk at snakke om beredskabsplaner for København. Vi kan ikke lave en beredskabsplan, der på nogen måde kan sikre os mod en ulykke af bare lidt større omfang på Barsebäck. Jeg er ikke engang ovre i den værste tænkelige ulykke, men en ulykke af bare noget større omfang kan vi dårligt lave beredskabsplaner for. Det bliver et kaos, og derfor

kan vi ikke leve med, at Barsebäck ligger så tæt på os, som det gør.

Derfor støtter vi naturligvis også det socialdemokratiske forslag. Vi synes selvfølgelig, det er kedeligt, at det er kommet så sent. Hermed mener jeg altså ikke præcis 1986, men at socialdemokratiet først ret sent har erkendt, at Barsebäck bør lukkes. Jeg kan tage et enkelt citat fra den socialdemokratiske ordfører i 1981, hvor hun om et beslutningsforslag om lukning af Barsebäckværket fremsat af SF, RV, VS og Danmarks retsforbund sagde: » Vi betragter dette som et paradeforslag og afviser det derfor.« Men en tidligere ordfører her på talerstolen har på baggrund af sit store bibelenskab belært mig om, at en synder, der er omvendt, er bedre end alle retfærdige, og derfor må vi naturligvis glæde os over, at socialdemokratiet nu endelig har indset betydningen af, at Barsebäck skal lukkes, og kan stå bag en henvendelse til den svenske regering.

Jeg vil til slut sige, at jeg synes også, det er utrolig vigtigt, at socialdemokratiet ikke blot fremsætter dette forslag, men også lægger et pres på den svenske socialdemokratiske regering, som vi – sådan må man bedømme det efter udtalelser – må formode at de har en særlig kontakt til. Det er ikke nok bare at sige til den danske regering: I må henvende jer. Socialdemokratiet må også henvende sig personligt og lægge pres på den svenske socialdemokratiske regering i kraft af deres nære bekendtskab med den regering, således at der kommer realiteter i, at Barsebäck bliver lukket.

Bollmann (CD):

Må jeg først sige, at jeg synes, ministeren har givet et rimeligt svar på det forslag, der her er til behandling, og jeg er specielt enig, når han siger, at vurderingen af, hvornår Barsebäck bør nedlægges, må være et internt svensk anliggende, og at forslaget derfor bør afvises.

Det er klart, at ulykken i Sovjet giver debatten i dag et ganske særligt skær, og orienteringen om, hvad der egentlig er sket, lader da også efter CDs opfattelse meget tilbage at ønske. Jeg er meget enig i, at det egentlig er utroligt, at der kan gå så lang tid, før der overhovedet kommer oplysninger frem.